

ILLVSTRISSIMO VERE

QVE MAGNANIMO PRINCIPI AC DOMI-

NO D. PHILIPPO COMITI PALATINO RHENI, ET
utriusq; Boiariae duci &c. Domino & Mecenati suo clementissimo
Petrus Apianus Mathematicae ordinarius in gymnasio In
golstadiensi professor, salutē precator & incolumente.

V BINDE mecum ipse admirari soleo, Princeps illustrissime, hominum quorundem inhumanum adeo ingenium atq; ab omni humanitate alienum, ut optimas & nobilissimas quascq; artes conuicijs impetrere non dubitent, illascq; miseris proscinde remodis, non sine maximo contemptu, digni profecto ipsi, qui ex hominū numero reñciantur. Necq; multo diuersum est & eorum institutum, qui non quidem semel omnes contemnunt literas, sed ex ea lucrofa ista & illiberaliter quæstuosa utilitate tantum metiuntur, ita ut in liberalium artium numerouix aliquam relinquant, quæ non sit (ut ipsi loquuntur) de pane lucrando. Hinc fieri uidemus, ut ferè pereat hoc nostro sæculo alioqui in bonarū artium pfectu felicissimo suus artibus honos, hinc uidemus uniuersam iam philosophiā elanguescere, & eas quidem illius partes magis, quæ minus panis seruiunt lucrando. Solari autem in hac re uicissim nos debet, quod omnibus retro sæculis fuerunt Zoili & Momi, qui quæuis reprehendere maluerint quam potuerint imitari, necq; in uulgo tantum hominum reperti sunt osores huiusmodi, maximi quoq; uiri usq; adeo à genuino ueræ humanitas ingenio defecerunt, ut dolendū sit Valentianum Imperatorem Gratiani filium immenso literarum odium cōflagrasse, ac deinde Licinium quoq; Imperatorem tam infestum fuisse literis, ut uirus ac pestem publicam eas appellari, sed quur obsecro non odiasset, quorum ipse adeo expers fuerit, ut ne decretis quidem subscribere posset. Rectius senserunt plæricq; omnes ueterum Rhomanorum, quorū quisq; habitus est præstantior, quo fuit in solidis artibus, maxime uero philosophiæ & eloquentiæ studijs uersatior. Superflū fuerit hic Fabios, Scipiones, Lælios, Cicerones, Catones & reliquos uiros sapientiæ studijs clarissimos cōmemorare. Quis non eximiū Augusti admiretur studium? Ex Græcis uero quis non merito Alexandri magni uere regium, & ab optimo præceptore non male institutum commendat ingenium? Certe, ut ex nostris unicum quoq; adiungam exemplum, Sigismundus Imperator non ipse tantum bonarum literarum studia fuit, doctisq; & literatis omnibus egregie fuit, sed reliquos etiam Germaniæ Principes plæruncq; accusauit, qui latinas odissent literas. Insuper etiam à quibusdam reprehensus, quod uiros humiles & eruditos foueret. Ego, inquit, eos amo, quos uirtutibus & doctrina (ex quibus nobilitatem metior) cæteris video antecellere. Præclarum ille quidem & Imperatore dignū dedit Principibus omnibus exemplar, quod imitentur. Frustra autem hæc ego omnia

Celsi